

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **JUDr. P. S.**, advokát, P. X., T., správca konkurznej podstaty úpadcu Z., IČO: X. P., Bratislava proti žalovanému v 1. rade: Z. IČO: X., P., Bratislava a žalovanému v 2. rade: **T. s. r. o.**, M. X., Banská Bystrica, IČO: X., zast. JUDr. Ľ. H., advokátom, V., Bratislava, **o určenie neplatnosti právneho úkonu Z.** a následne súhlasu dlžníka s exekúciou a vykonateľnosťou notárskej zápisnice č. N 130/2001 a Nz 116/2001 zo dňa 29. 05. 2001, o návrhu žalovaného v 2. rade na prerušenie konania, na odvolanie žalovaného v 2. rade proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17. septembra 2008 č. k. 11 Cbi 8/2004 -132 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17. septembra 2008 č. k. 11 Cbi 8/2004 -132 **p o t v r d z u j e.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením návrh na prerušenie konania zamietol.

Podľa odôvodnenia uznesenia žalovaný v 2. rade na pojednávaní dňa 17. 09. 2008 navrhol súdu, aby konanie v predmetnej právnej veci prerušil. Svoj návrh odôvodnil tým, že vo veci právoplatne skončenej na Okresnom súde v Bratislave V pod sp. zn. 1 C 184/04, ktorá s predmetom prejednávanej veci súvisí, podal na Ústavný súd SR ústavnú sťažnosť, ktorou sa domáha ochrany svojho postavenia v uvedenom konaní.

Súd vzhľadom na to, že dôvod pre ktorý žiada žalovaný v 2. rade konanie prerušiť, nie je obligatónnym ani fakultatívnym dôvodom na prerušenie konania v zmysle § 109 O.s.p., rozhodol tak, že návrh na prerušenie konania zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie žalovaný a navrhol ho buď zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie alebo zmeniť a návrhu vyhovieť.

Uvádza, že v konaní na Okresnom súde Bratislava V sa rozhodovalo o veci, ktorá je takmer totožná s vecou sp. zn. 11 Cbi 8/2004 a má význam pre rozhodnutie v konaní na príslušnom krajskom súde. Samotný krajský súd vydal dňa 13. 05. 2004 uznesenie č. k. 11 Cbi 8/2004-56, ktorým príslušné konanie prerušil až do právoplatnosti skončenia sporu na okresnom súde (vtedy ešte na krajskom súde, no podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR bol príslušným súdom okresný súd).

Keďže následkom nálezu ústavného súdu, ktorým by sa rozhodlo, že ústavné právo žalovaného v 2. rade na súdnu ochranu v konaní pred okresným súdom bolo porušené, by bolo zrušenie rozhodnutí súdov, čiže i rozhodnutia Okresného súdu Bratislava V sp.zn.11 C 184/2004 vo vzťahu k prebiehajúcemu konaniu, kde súd už raz prerušil konanie z dôvodu vyriešenia predbežnej otázky, by opätovné konanie na Okresnom súde Bratislava V spochybňovalo jednu zo skutočností, na základe ktorej rozhoduje konajúci súd.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal odvolanie podľa § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 písm. c/ O. s. p. a dospel k záveru, že mu nemožno vyhovieť

Žalovaný v 2. rade napadol predmetným odvolaním uznesenie súdu I. stupňa, ktorým tento zamietol jeho návrh na prerušenie konania začatého na návrh na určenie neplatnosti právneho úkonu, ktorý podal správca konkurznej podstaty úpadcu Z. Bratislava dňa 02. 05. 2003, teda pred viac ako 5 rokmi.

Žalovaný v 2. rade pristúpil do konania na základe jeho žiadosti zo dňa 16. 04. 2004 o pribratie do konania v zmysle § 94 ods. 2 O. s. p. ako vedľajší účastník uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 13. 05. 2004 č.k. 11 Cbi 8/04 -54.

Na jeho návrh súd uznesením zo dňa 13. 05. 2004 č.k. 11 Cbi 8/04-56 konanie prerušil s odôvodnením, že na Krajskom súde v Bratislave prebieha totožné konanie pod sp.

zn.10 Cbi 34/2003, v ktorom sa žalobca v predmetnom spore domáha neplatnosti právneho úkonu uznania dlhu zo dňa 10. 01. 2001, ktorým S. uznal dlh voči T. s.r.o. Banská Bystrica vo výške 40 000 000 Sk.

Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 02. 03. 2005 č.k. 11 Cbi 8/04-71 pripustil, aby T. s.r.o. pristúpil do konania ako žalovaný v 2. rade.

Keďže konajúci Krajský súd v Bratislave rozhodol rozsudkom č. k. 10 Cbi 34/2003-38 zo dňa 23. 02. 2004, ktorý Najvyšší súd SR uznesením sp. zn. 4 Obo 116/2004 zo dňa 31. 08. 2004 zrušil a vec bola následne postúpená Okresnému súdu v Bratislave, tento súd žalobe vyhovel rozsudkom zo dňa 16. 10. 2006 č. k. 11 C 184/04-168. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie T. s. r. o. zo svojho postavenia vedľajšieho účastníka, ktoré Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 17. 05. 2007 sp. zn. 9 Co 546/2006 odmietol a následne podané odvolanie a dovolanie proti tomuto uzneseniu odmietol Najvyšší súd SR uznesením zo dňa 26.10. 2007.

Keďže sa týmto rozhodnutím Najvyšší súd SR žalobe vyhovujúci rozsudok Okresného súdu v Bratislave stal právoplatným, na pojednávaní na Krajskom súde v Bratislave vo veci sp. zn. 11 Cbi 8/2004 žalobca navrhol pokračovať v prerušenom konaní a žalovaný v 2. rade súdu oznámil, že doručil na Ústavný súd SR podanie, v ktorom sa domáha právnej ochrany svojho postavenia v konaní ako aj prípustnosti žaloby, o ktorej bolo právoplatne rozhodnuté v konaní na Okresnom súde Bratislava V sp. zn. 11C 184/2004 a navrhol prerušenie konania.

Vo veci samej namietol nedostatok naliehavého právneho záujmu na určení na strane žalobcu.

Krajský súd v Bratislave návrh na prerušenie konania zamietol napadnutým uznesením zo dňa 17. 09. 2008 s odôvodnením, že žalovaným v 2. rade uvádzaný dôvod na prerušenie konania nie je obligatórnym ani fakultatívnym dôvodom na prerušenie konania v zmysle § 109 O. s. p.

Odvolací súd sa s napadnutým výrokom súdu 1. stupňa i jeho odôvodnením plne stotožnil. Odôvodnenie je síce krátke, ale presné a výstižné a vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný v 2. rade je zastúpený advokátom do podrobností zrozumiteľné. Prirovnanie skutkovej a právnej situácie v čase, keď Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 13. 05. 2004 č. k. 11 Cbi 8/04-56 prerušil konanie pre litispendenciu veci sp. zn. 10 Cbi

34/2003 (11 C 184/04) situácií, v čase podania nového návrhu na prerušenie konania akoby išlo o rovnakú situáciu je nenáležitá a nedôvodná, pretože vec vedená na Okresnom súde v Bratislave pod sp.zn. 11 C 184/04 (pôvodne 34/2003) nebola v čase prerušenia skončená, v súčasnosti je žalobe vyhoviejúci rozsudok právoplatný a žalovaný v 2. rade sa podaním na Ústavný súd SR podľa odvolania domáha jeho výroku, že konaním pred Okresným súdom Bratislava bolo porušené jeho právo na súdnu ochranu.

Podľa § 109 ods. 1 O.s.p. súd konanie preruší, ak

a/ účastník stratil spôsobilosť konať pre súdom a nie je zastúpený zástupcom s plnomocenstvom pre celé konanie,

b/ rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska.

c/ rozhodol, že požiada Súdny dvor Európskych spoločenstiev o rozhodnutie o predbežnej otázke podľa medzinárodnej zmluvy.

2/ Pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia môže konanie prerušiť, ak

a/ sa účastník nemôže konania zúčastniť pre prekážku trvalej povahy alebo preto, že jeho pobyt nie je známy,

b/ zákonný zástupca účastníka zomrel alebo stratil spôsobilosť konať pred súdom,

c/ prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Súd I. stupňa usúdil, že žiaden obligatórny ani fakultatívny dôvod prerušenia nie je daný.

Žalovaný v 2. rade v odvolaní oprel dôvodnosť svojho návrhu na prerušenie konania o ust. § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. a tvrdí, že v kladnom prípade riešenia jeho sťažnosti na

Ústavnom súde SR bude nariadené opätovné konanie na Okresnom súde Bratislava, následne na Krajskom súde Bratislava a nevyлúčil podanie mimoriadneho opravného prostriedku.

V zmysle uvedeného § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p., je na prípadné prerušenie konania, ktoré je vždy na voľnej, zákonom vymedzenej úvahe súdu, podľa tohto ustanovenia potrebné buď prebiehajúce konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Z obsahu napadnutého uznesenia je zrejmé, že súd na takéto konanie podnet nedal, žalovaný v 2. rade ani v odvolaní nepreukázal, že prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu odvolacieho súdu nie je priebeh takéhoto konania známy, a preto súd I. stupňa správne usúdil, že na prerušenie konania nie je daný obligatórny ani fakultatívny dôvod. Odvolací súd nezistil nič, prečo by mal úsudok súdu I. stupňa zmeniť.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 28. októbra 2008

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: M. N.